

forbi de ydre materielle Betingelser, som skulde holde dem oppe, ikke kunde tilsoebringes under Landets almindelige Tilbagegang. Jeg tror, at der i Sprog er saa gode Bærsler netop for Værdomsanstalter, som sætte sig til Opgave at fremme og udvilde et kraftigt og nationalt Liv, at man ved at henflytte Høiskolen dertil ikke vilde henflytte den blandt Ruiner, men blandt store og opmuntrende Minder.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Søgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om det saaledes stillede Forslag eller at fremsætte noget andet, blev Forhandlingen derom strax sluttet.

Forslaget om Nedsættelsen af et Udvalg paa 15 Medlemmer vedtoges uden Afstemning.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af den forhenværende Overlæge ved den norske Sygeanstalt Harald Selmer til lagte Pension.

(2den Behandling findes i Tidenden, Sp. 335 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Bøjsen: Jeg har ikke tidligere villet tage Ordet med Hensyn til dette Lovforslag, fordi jeg lige saa lidt ønskede at nedsætte Anerkjendelsen af den paagjældende Mand med en Haarsbred, som at udsætte Lovforslagets Skjæbne for nogen Fare. Men da vi nu staa ved dets endelige Vedtagelse, og jeg anser dets Skjæbne for afgjort, kan jeg ikke tilbageholde nogle Bemærkninger derom, eller rettere sagt om den Art Lovforslag i Almindelighed. Jeg tror nemlig, at der er Anledning til at opfordre den høitærede Minister ligesom ogsaa hans Kolleger til i lignende Tilfælde at anvende den allerstørste og mest nøieregnende

Kritik. Thi det vilde i ethvert Tilfælde være høist uheldigt, om Forslag af den Art, som tilsigtede en extraordinær Hædersbevisning, skulde være udsatte for at møde Modstand, Indvendinger eller Kritik her i Salen, idet den tilsigtede Hædersbevisning da meget let blev til det stift Modsatte, til en Krænkelse for Vedkommende. Jeg vil sige, at der bør vist kun være Tale om Hæderspension i saadanne Tilfælde, hvor der ikke let vil kunne være Spørgsmaal om noget den Paagjældendes jevnbyrdigt Forhold. Jeg vil, som sagt, ikke paa nogen Maade udtale mig mod det foreliggende Forslag, saaledes som det foreligger; men jeg kan ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at paa dette Omraade ligger en Sammenligning med et jevnbyrdigt Forhold saa nær, at jeg anser det for at være urigtigt, om det ikke blev nævnt, inden dette Forslag forlader os. Nørrejylland, og fortrinsvis det, staaar jo i et Taknemlighedsforhold til Etatsraad Selmer; men i et lige saa stærkt Taknemlighedsforhold staa Osiisterne til den Mand, som væsentligt har skabt og udviklet Dringe Anstalt og gjort den til, hvad den er. De have Begge omtrent samtidig faaet deres Afsted, og den Mand, som har været knyttet til Dringe Anstalt, har modtaget sin ordinære Pension, medens vi her vedtage en extraordinær Pension for Etatsraad Selmer. Jeg er nu overbevist om, at der er saa meget større Grund til at gaa den Vej i dette Tilfælde, fordi denne Pension vistnok har det Fortrin at falde paa et mere nødtørftigt Sted end det andet, som jeg nævnte. Men jeg omtaler dette, fordi jeg tror, at man ved Forslag af denne Art bør fra Regeringens Side saa vidt muligt sikkre sig, at de ikke møde Modstand eller nogen væsentlig Kritik fra Representationens Side, og naar jeg skulde spørge, hvorledes dette skulde kunne opnaas, veed jeg ikke rettere end at anbefale den meget ærede Regering i saadanne Tilfælde forud at forhandle med det Udvalg, som i den Henseende er nærmest kaldet, nemlig Finantsudvalget. Jeg vilde i ethvert Tilfælde anse det for at være den heldigste Fremgangsmaade, at vedkommende Ministre sikkrede sig enkom muligt enstemmig Tilslutning fra det nævnte Udvalgs Side, da tror jeg, at der vilde være tilstrækkelig Garant for, at Sager af den Art ikke alene ikke mødte Modstand i Principet, men heller ikke mødte Indvendinger med Hensyn til den Form og Maade, hvorpaa man ønskede at votere en extraordinær Hæderspension. Derfor tillader jeg mig at anbefale den ærede Minister, om han ikke, hvis han skulde komme i et lignende Tilfælde, herefter vilde foretrække at gaa den Vej, som i enkelte, om ikke fuldstændig ligeartede, saa dog noget analoge Tilfælde tidligere er fulgt af de ærede Ministre.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved: